

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2016. július hó 6. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A testi sértés büntette miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2015. december hó 7. napján nyilvánosan kihirdetett **7.B.721/2015/16.** számú ítéletét

m e g v á l t o z t a t j a

akként, hogy a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bjk.465/2015/1., 4., 5. tételszám alatti csészedarabok lefoglalásának megszüntetését mellőzi és azokat **elkobozza.**

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 10.000,- (tízezer) forint bűnügyi költség megfizetésére az államnak a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatala felhívása szerint.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés 2. fordulat] miatt 3 év 8 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, a feltételes szabadságról és a bűnjelekről. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 512.157,- Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor. Fellebbezett az ügyész a vádlott terhére súlyosítás, hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása, valamint a vádlott és védő enyhítés érdekében.

A védő a fellebbezést a fellebbezési nyilvános ülésen akként módosította, hogy elsődlegesen megalapozatlanság, részleges felderítetlenség miatt az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését, harmadlagosan az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A fellebbviteli főügyészség az ügyészi fellebbezést fenntartva indítványozta, hogy az ítéltábla az első fokú ítéletet változtassa meg, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát súlyosítsa, a Bjk.465/2015/1., 2., 4., 5., 8. alatti bűnjelek lefoglalását szüntesse meg és azt rendelje tárgyletként kezelni. Egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ítéltábla a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával a szükséges körben folytatta le. A bizonyítékok mérlegelésével hiánytalan és megalapozott tényállást állapított meg, indokolási kötelezettségének mindenben eleget tett.

Nem osztotta a másodfokú bíróság a védő részleges felderítetlenségre és megalapozatlanságra vonatkozó álláspontját.

A vádlott beismerő vallomását egyéb bizonyítékok, így az orvosszakértői vélemény is alátámasztotta. A vádlott vallomását alátámasztották a kalapáccsal történő bántalmazás vonatkozásában a helyszíni szemléről készült jegyzőkönyv adatai is. A vádlott beismerő vallomásában maga jelölte meg, hogy az elkövetés eszközét hol hagyta, amit a helyszíni szemle során az általa megjelölt helyen találtak meg.

A vádlott akként vallott, hogy a kalapáccsal történt bántalmazás után a sértettnek vérzett a feje, amelyet egy kórházi zöld színű inggel törölt le. A nyomozó hatóság ezt a véres inget a helyszínen megtalálta.

A vádlott által hivatkozott idegen gépjármű helyszínen való megjelenését pedig a tanúk vallomása és a helyszíni jegyzőkönyv adatai cáfolták.

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelésével hiánytalan és megalapozott tényállást állapított meg, és indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett. Ebből következően az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére nincs ok.

A megalapozott tényállásból a törvényszék helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is törvényes.

Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket helyesen állapította meg. Nem tévedett, amikor a közvetett okozati összefüggést enyhítő körülményként értékelte. Az ennek mellőzésére irányuló ügyészi álláspontot az ítélet tábla nem osztotta, mivel azt, hogy a vádlott a cselekményt idős, súlyos, legyengült állapotban lévő sértett sérelmére követte el, helyesen súlyosító körülményként értékelte a törvényszék. Emellett azonban az, hogy a bántalmazás és a sértett halála között közvetett okozati összefüggés van, enyhítő körülményként értékelendő.

Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket a súlyuknak megfelelően értékelte, amikor úgy ítélte, hogy a sértett sorsszerű megbetegedésére és a közvetett okozati összefüggésre figyelemmel a büntetlen előéletű vádlottal szemben a törvényi minimumot meghaladó, de a középértékű vádlott javára eltérő tartamú szabadságvesztés kiszabása elegendő a büntetési célok eléréséhez.

Osztotta a másodfokú bíróság a védőnek azon álláspontját, hogy az egészségügyi ellátórendszer hiányossága a vádlottra nagy terhet rótt, amikor a lényegében magatehetetlen sértettet a kórházból úgy bocsátották haza, hogy ápolására, gondozására köteles személy nem volt. Maga az áram, fűtés és vízellátás nélküli ingatlan pedig alkalmatlan volt az ápolás feltételeinek biztosítására. Mindezek miatt a sértett ápolása a vádlottnak komoly megterhelést jelentett.

Így, mindezekre is tekintettel, az elsőfokú bíróság arányos büntetést szabott ki a vádlottal szemben, annak sem lényeges súlyosítása, sem lényeges enyhítése nem indokolt.

A Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján helyesen határozta meg az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben, azonban az nem a végrehajtás helye, hanem helyesen a végrehajtási fokozata.

Törvényes a közügyektől eltiltás alkalmazása a vádlottal szemben, annak tartama arányos.

Nem osztotta az ítéletábra az ügyészségnek a bűnjelek egy része tárgyletként történő kezelésére vonatkozó indítványát. Ugyanakkor tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az 1., 4. és 5. tétel alatti csészedarabok lefoglalását megszüntette és megsemmisítésüket rendelte el.

Az elsőfokú bíróság tényállásában az orvosszakértői véleménnyel alátámasztottan megalapozottan állapította meg, hogy a vádlott a cselekmény elkövetéséhez eszközül a kalapács mellett a csészt is használta, azzal a sértettnek vágott sérülést is okozott. Erre figyelemmel a csészedarabokat mint az elkövetés eszközét a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja alapján el kellett volna kobozni.

Ezért az ítéletábra a csészedarabok lefoglalásának megszüntetését mellőzte és azok elkobzásáról rendelkezett.

A hatóság segédanyagait, eszközeit illetően az ítéletábra álláspontja az, hogy azokat a rendőrségnek kellene kezelni, azok lefoglalására nem kellene, hogy sor kerüljön. Mivel jelen ügyben ezek lefoglalásra kerültek, helyesen szüntette meg a törvényszék azok lefoglalását és helyesen rendelte el a 2. tétel alatti vízminta és a 8. tétel alatti anyagmaradvány megsemmisítését is.

E körben utal arra a másodfokú bíróság, hogy az ügyész álláspontja szerint e bűnjelek megsemmisítésére azért sem kerülhet sor, mert egy esetleges rendkívüli perorvoslat során ezek bizonyítékként szolgálhatnak. Ennek ellentmond azonban, hogy az elkövetés eszközét a törvény rendelkezése szerint el kell kobozni, melyet követően az szintén megsemmisítésre kerül. Így tehát az elkövetés eszköze sem állhat rendelkezésre egy későbbi eljárás során.

Jelen ügyben e két bűnjel semmilyen bizonyítékkal nem szolgált az ügyben, így azok további tárgyletkénti tárolása nem indokolt.

Az első fokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

A kifejtettekből következik, hogy az ítéletábra a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak, ugyanakkor az elsőfokú bíróság ítéletét hivatalból felülbírálvá azt a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezési eljárásban a vádlott védelmével 10.000,- Ft bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére a vádlottat a Be. 381. § (1) bekezdése és a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte az ítéletábra.

Szeged, 2016. július hó 06. napja

Gyurisné dr. Komlóssy Éva s.k.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. s.k.. Cserháti Ágota s.k.
a tanács tagja, előadó a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.127/2016/4. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 7.B.721/2015/16. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2016. július 06.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva s.k.
a tanács elnöke